

ringens Side et Forslag om at opføre et nyt Statsteater. Den ærede Minister sagde jo, at der vil blive rig Lejlighed til nu at overveje det Spørgsmaal i Almindelighed og til at indhente Planer og Forslag fra forskellig Side. Jeg vil ønske, at Ministeren maa kunne sige til Teaterledelsen: Det nytter ikke at gaa den Vej, som Direktør Christiansen har foreslaaet i den Betænkning, der ledsager Forslaget, og vente paa, at Staten vil gaa til at opføre en ny Talescene for sin Regning. Jeg tror, det er bedst, at den højtærede Minister — og jeg fik ogsaa Indtryk af, at det i Virkeligheden var hans Mening — gaar ud fra den Forudsætning, at de Overvejelser, der nu skulle tages fra Regeringens og Teatrets Side, ikke ville komme til at gaa i Retning af en Løsning som den, Direktør Christiansen har stillet i Udsigt som ønskelig.

Og jeg er ikke enig med den sidste ærede Taler, naar han brugte saa stærke Udtryk som at sige: Det er forbi, det er forbi med det kongelige Teaters fremtidige Stilling, hvis man fastholder de tre Kunstarter paa samme Scene; hvis man ikke løser det Spørgsmaal paa anden Maade, mener det ærede Medlem ikke, at det kongelige Teater vil have den Betydning, det hidtil har haft, og som han og jeg jo i og for sig ere enige om at ønske, at Teatret ogsaa maa have i Fremtiden. Jeg fastholder, hvad jeg sagde ved anden Behandling, at Spørgsmaalet i dette Øjeblik nærmest kun havde akademisk Interesse, men jeg finder det rettest overfor Teatrets Styrelse og overfor dem, der ere interesserede i det kongelige Teaters fremtidige Stilling, at Folketinget ikke lover noget, som det ikke kan eller vil holde. For Folketinget har ikke, saa vidt mig bekendt, paa noget Punkt givet det kongelige Teaters Ledelse og Styrelse nogen som helst Grund til at tro, at det vilde bevilge et nyt Teater foruden det, der allerede er; hvis den Illusion brister, ere vi ikke Skyld deri. Derfor mener jeg, det retteste er, at Flertallets Stilling i den Henseende er klar. Og naar jeg i Dag staar som Ordfører for denne Sag, hvad jeg ikke har været tidligere, turde det være et Vidnesbyrd om, at Flertallet, i hvert Fald det Flertal, der er i Udvalget, er enig med mig om, at vi ikke ville løse Spørgsmaalet paa den Maade, at vi ville gaa til det efter min Mening forovne Skridt at opføre et Teater til. Have de tre Kunstarter nu kunnet virke Side om Side i over 100 Aar paa det nuværende Teater, maa

de ogsaa kunne det i Fremtiden. Det er Ledelsen, det kommer an paa. Men jeg gentager, hvad jeg sagde ved anden Behandling, at det er ikke Folketinget, der har rejst dette Spørgsmaal eller har rejst denne Kritik over det kongelige Teater. Folketinget har ganske loyalt ladet det kongelige Teater være i Fred, har overladt det Styrelsen, har ladet det ordne sig kunstnerisk og økonomisk, som det vilde. Det er det kongelige Teater selv, der gennem sin Direktion har udkastet Tvivl om den nuværende Ordning, og naar der fra den Side kræves et Svar, mener jeg, at der bør gives et klart, tydeligt og utvetydigt Svar fra vor Side.

For Resten ved ingen af os, hvem der staar her om tre Aar. Vi vide ikke, om den højtærede Minister til den Tid sidder paa sin Plads, vi vide ikke, hvem der overlever næste Valg. Forholdene kunne forandre sig. Det ærede Medlem fra Fredensborg paakaldte det ærede Medlem fra Nørre-Sundby (Jensen-Sønderup). Han glædede sig over, at Højre og Socialdemokraterne ere enige med ham; der er altsaa ingen, der ved, hvorledes Stillingen kan udforme sig, hvem der udgør Flertallet her, og hvorledes Stillingen i det hele taget er om 3 Aar. Men saaledes som Forholdene ere nu, og som jeg haaber og venter og ønsker og tror, at de ville blive efter næste Valg, mener jeg, jeg gør Ret i paa Flertallets Vegne at sige til den højtærede Minister: Bed Teaterbestyrelsen lade den Fugl flyve med de to Teatre! Bed Teaterbestyrelsen indrette sig, som den burde have indrettet sig i de forløbne 5 Aar! Er Teatret misfornøjet med den Maade, hvorpaa det er gaaet, maa det finde Former og Veje, der kunne rette paa de Mangler, der i dette Øjeblik kunne være til Stede.

Meyer: Jeg glæder mig ved, at jeg har rejst Diskussionen i Aften. Vi have egentlig tilbragt et Par behagelige Timer. Jeg tror, denne Diskussion har været vel anvendt. Den har givet Lejlighed til, at et gammelt Spørgsmaal er blevet ret godt uddebatteret, og det kan man ikke have noget imod.

Jeg vil gerne rette et Par Bemærkninger til den ærede Ordfører, det ærede Medlem fra Assens (Berntsen). Jeg vil sige, at hans Ængstelse med Hensyn til Provinsteatrene vil dog ret beset vise sig ugrundet. Naar man lægger Mærke til, hvad Aarhus har maattet præstere, hvad